

Arrest

nr. 77 445 van 16 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2012 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 december 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2012 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 maart 2012 om 18 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. STEVENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 december 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Deze beslissing, die verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht werd, is de *in casu* bestreden beslissing.

1.2. Bij schrijven van 27 december 2011 diende verzoekende partij een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 18 januari 2012 de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing werd op 23 januari 2012 aan verzoekende partij ter kennis gebracht.

1.4. Verzoekende partij diende op 28 januari 2012 tegen de beslissing waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard een vordering tot schorsing bij uiterste dringende noodzakelijkheid en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Bij arrest nummer 74 195 van 30 januari 2012 verwierp de Raad de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard, omdat het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet werd aangetoond.

1.6. Verzoekende partij verzocht op 7 februari 2012 om de voortzetting van de procedure gericht tegen de beslissing waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet dienen de in artikel 39/2 van de Vreemdelingenwet bedoelde beroepen bij verzoekschrift ingediend te worden binnen de dertig of, in de in het tweede lid van voormelde bepaling bedoelde gevallen, vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht. Deze termijnen zijn van openbare orde en dienen strikt te worden toegepast.

Verzoekende partij heeft door op 14 maart 2012 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding die haar op 14 december 2011 werd ter kennis gebracht in te dienen de in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet bepaalde beroepstermijnen niet gerespecteerd. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

De verzoekende partij heeft echter steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat haar laattijdigheid aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Verzoekende partij wijst erop dat er op 17 maart 2012 een repatriëring is voorzien en dat zij vóór deze datum een behandeling ten gronde van haar beroep ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 januari 2012 wenst. Zij geeft hierbij aan dat ingeval van repatriëring, zonder dat de Raad haar beroep eerst ten gronde heeft onderzocht, haar voor de Raad hangende beroep zonder voorwerp zal worden verklaard terwijl zij een rolrecht van driehonderdvijftig euro in deze zaak heeft betaald. De Raad kan enkel vaststellen dat deze uiteenzetting niet verantwoordt waarom zij haar verzoekschrift tot schorsing

bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de in voorliggende zaak bestreden beslissing buiten de wettelijk voorziene beroepstermijn heeft ingediend.

Noch in haar verzoekschrift noch ter terechtzitting voert verzoekende partij aan dat er sprake zou zijn van een situatie van overmacht.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de ingediende vordering niet ontvankelijk is.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien maart tweeduizend en twaalf door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS

G. DE BOECK